

Hvordan kolossen fra Kolind blev til "JUMBO OLE"

Det er slutningen af juli 1988. Danskerne taler allermest om den forhadte renteaftale, som Schlüterregeringen har påført befolkningen. Også Liz Taylors kamp for førligheden og en 63-årig sexguru, der misbruger både ældre kvinder og småpiger og kalder det for feriekoloni, er en del af samtaleemnerne over frokostbordet på de danske arbejdspladser. Dertil kommer det forestående bryllup mellem Janni Spies og Christian Kjær. Med Ekstrabladets forside om morgenen fredag d. 29. Maj føjes endnu et emne til den offentlige konversation:

Revy-stjernen

Ole Thestrup i

Kæmpebrandert:

Tvang Jumbo til nødlanding.

Mange trækker på smilebåndet og nikker indforstået, når Se & Hør senere sammenligner Ole Thestrup med andre tørstige skuespiller-ikoner som fx Dean Martin, Frank Sinatra, Richard Burton, W.C. Fields og Eroll Flynn, der citeres for følgende udtalelse: "Arbejde er de drikkende klassers forbandelse."

Men ikke alle deltager i det billige grin, som British Airways i sidste ende betaler for. Og måske var der slet ikke så meget at grine af?

Den 7. August kan man fx i Ekstrabladets brevkasse læse, at Bent Hansen fra Hvidovre bestemt ikke er tilfreds med, at Ole kun får 90 dages fængsel for sin fremturen. Havde det stået til Bent Hansen var dommen blevet på mellem 3 og 5 år plus diverse erstatningskrav. Hvilke erstatningskrav, han tænker på, er ikke helt klart, men Lisbeth Bjerg fra Thisted er helt på linje med Bent Hansen og skiver bl.a.: "Det er forkasteligt, hvad han har udsat de andre passagerer for. Det er alt for mildt, at han kun får tre mdr. for det. Jeg håber ikke det bliver på konsulatets regning, han bliver sendt hjem." Så måske tænkes der på erstatning til de øvrige passagerer for tort og svie og til British Airways, der må se et krav på ca. kr. 100.000 for diverse omkostninger afvist af den Canadiske dommer med henvisning til den arbejdsløse Ole Thestrups økonomiske situation.

Sindene er i kog og befolkningen deler sig i to: Dem der morer sig og griner af "Fængselskloven", som Ekstrabladet i forløbet betitler Ole Thestrup, og dem der bliver forargede over hans grove fuldemandsoptræden.

Hvad vi ved i dag er, at tiden også læger den slags sår. Men det vidste Billed-Bladet allerede dengang. De kunne nemlig fortælle, at også Simon Spies havde ført sig frem i luften med så skyhøje promiller og anstødelig opførsel, at den svenske luftkaptajn på SAS-flyet fra København til Zürich sørgede for, at den navnkundige Simon blev afhentet af politiet umiddelbart efter landingen og anbragt natten over i detentionen.

Ligeledes kunne man fortælle, at den svenske operasanger Jussi Björling rent faktisk var black-listet af alle andre luftfartselskaber end SAS, på grund af utallige bataljer i luften efter indtagelse af whisky i flaskevis. Hvis ikke lige Billed-Bladet havde hevet de historier frem, havde de såmænd været glemt af alle, selv om Spies-historien kun var 8½ år gammel. Og det var jo netop pointen i Billed-Bladets beretning.

Fakta er, at historien starter i de danske medier fredag d. 29. Juli 1988, men den faktiske hændelse skriver sig faktisk tilbage til tirsdag d. 26, hvor kaptajnen på en British Airways Jumbojet på vej fra London til Los Angeles først på eftermiddagen beslutter sig til at mellemlande flyet i Wiinipeg i Canada. Angiveligt for at slippe af med den stærkt alkoholpåvirkede og særdeles besværlige danske skuespiller Ole Thstrup. Underretningen om begivenheden når de danske medier gennem en omvej fra den Canadiske udgave af ”The Sun” over London-udgaven af samme avis, der har historien på forsiden allerede dagen før. Det er nu ikke pga Ole Thstrup, at historien får så fremtrædende en placering i det engelske, men derimod at et af tidens store britiske rocknavne, sangerinden Sade, er blandt de 370, ifølge medierne, stærkt chokerede passagerer. I BT citeres hun for at have udtalt, at hun var stiv af skræk over den store danskers vanvittige opførsel.

Det hændelsesforløb, som de danske medier beskriver, kan stort set sammenfattes således:

Ved check-in i London kommer Ole Thstrup for sent, og anbringes derfor i en ikke-ryger afdeling i stedet for den bestilte rygerplads. Oles daglige cigaretforbrug angives til 50-60 stk. om dagen, men da han ikke kan få tilfredsstillet denne trang i flyet, giver han sig i stedet til at drikke. Ole har netop afsluttet 1½ års antabusbehandling, for at kunne nyde alkohol i selskabelig sammenhæng i forbindelse med den planlagte ferie sammen hans forlovede Annelise Boghner.

Under påvirkning af alkoholen sniger Ole sig i 10 kilometers højde over Canada ud på toilettet for at snyde sig til et par hiv af en cigaret. Den omtågede skuespiller havde slet ikke forestillet sig, at det ville aktivere røgalarmerne. Det gjorde det, og så tog begivenhederne fart. Samtidig med at personalet forsøger at bryde sig ind på det toilet, hvor Ole opholder sig, kommer han brasende ud i et voldsomt raseri med et fyldt whiskyglas i hånden. Han råber diverse skældsord efter personalet, der forsøger at dysse ham ned, men pludselig farer han mod lugen til lastrummet, som han forsøger at sparke ind. Hvis det var lykkedes, ville der ifølge referaterne været opstået en livsfarlig situation for de ombordværende passagerer.

Ekstrabladet er ikke enig i, at det er lugen til lastrummet Ole kaster sig over, men mener derimod at vide, at han forsøger at åbne døren ud til den frie luft.

Situationen udvikler sig til håndgemæng mellem Ole og besætningen hvorunder Ole river sig løs og styrter mod cockpittet, men mødes på vejen af kaptajnen. Der udspiller sig en kort meningsudveksling, der slutter med at Ole smider sit stadig fyldte Whiskyglas i hovedet på kaptajnen.

Nu udvikler episoden sig til et regulært slagsmål, hvor personalet slutteligt får overmandet den rasende skuespiller og proppet ham ned i et flysæde for så at opdage, at flyet hverken medbringer spændetrøje eller håndjern, som man normalt anvender overfor utilregnelige passagerer.

Ifølge BT samler besætningen slips ind hos de øvrige passagerer for at binde Ole Thstrup, mens Ekstrabladet kan fortælle at man finder frem til et nylonreb, som Ole bliver bundet til sædet med. Angiveligt af så dårlig kvalitet, at kaptajnen tvivler på, at det er godt nok til at holde den aggressive passagerer bundet helt til Los Angeles, hvorfor han vælger mellemlandingen (på avissprog: nødlandingen) i Winnipeg. Her mødes Ole af det Canadiske politi, der efter at have målt hans alkoholpromille til 2,33 anbringer ham i detentionen inden han torsdag stilles for retten og idømmes 90 dages fængsel.

Oles daværende forlovede, Annelise Bloghner er indtil landingen uvidende om hændelserne, fordi hun og Ole allerede i London er blevet delt, således at hun har fået en plads på 1. Klasse på flyets overetage, mens Ole sidder på økonomiklasse i ”stueetagen”. Der har altså overhovedet ingen kontakt været mellem de to, indtil de begge bliver sat af i Winnipeg. Ole i detentionen. Annelise uden en krone på lommen overladt til en trods alt forstående politiassistent, der skaffer hende kontakt med hjælpsomme danskere med fast bopæl i Winnipeg.

I løbet af de næste 3 uger endevender formiddags- og ugeblade Ole Thstrups alkoholproblem, hans karriere og hans ægteskaber. Billed-Bladet laver en føljeton, de kalder for: ”Jumbobranderten” og trykker Oles

dagbog fra fængselsopholdet. Se & Hør og Ekstrabladet kan samstemmende fortælle om Oles planer om at blive en dansk Johnny Cash, idet han forbereder at lave en forestilling for sine medindsatte.

Men efter 3 uger er der andre ting, der fylder i danskernes bevidsthed og Ole bliver for en tid glemt indtil Billed-bladet 1½ måned senere kan fortælle, at Jumbo-Ole er vendt hjem til kærlighed og karbonader hos Annelise.

Det er nok kommet bag på dem, der kun læser overskrifter, for på et tidspunkt kan man i BT læse følgende overskrift:

Thestrup forladt af veninden.

Den lidt grundigere læser, vil dog snart opdage, at det overskriften dækker over, er at Annelise Bloghner nu har fortsat sin rejse til de venner i Los Angeles, som hun og Ole skulle feriere hos.

Hvem andre end læserne af denne bog tænker i dag over, at Jussi Björling var black-listet af alverdens flyselskaber? Hvem husker historien om Simon Spies, der endte sin flyvetur i detentionen i Zürich? Kun de ganske få, hvis nogen overhovedet.

Men her over 20 år efter, må Ole Thestrup stadig døje med øgenavnet "Jumbo-Ole" og på TV-kanalen Zulus Zhitliste over det 20-århundredes største danske branderter kommer han i 2008 ind på en komfortabel førsteplads foran blandt andre den forhenværende Ekstrabladsredaktør Hans Engels promilleprovokerede møde med en betonblok på Helsingørmotorvjen.

Ekstrabladet konstaterede selv i 1988, at den berømte flyvetur var Oles egentlige gennembrud i de danske medier. Men berømmelsen holder 20 år efter så godt, at selv en tidligere toppolitiker og Ekstrabladsredaktør må erkende, at hans katastrofebrandert allerede mange år tidligere var blevet overtrumpet af en rødhåret bondeknægt fra Djursland.